

C/2025/300

10.1.2025

Konkluzje Rady w sprawie przyszłych priorytetów dotyczących intensyfikacji wspólnych starań Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na rzecz zwalczania terroryzmu

(C/2025/300)

Wprowadzenie

- a) Terroryzm i brutalny ekstremizm, a także radykalizacja postaw nadal stanowią poważne zagrożenie dla Unii Europejskiej i jej państw członkowskich. Zwalczanie terroryzmu i działania zapobiegawcze powinny być w dalszym ciągu jednym z najwyższych priorytetów.
- b) Destabilizujące wydarzenia wewnętrzne i zewnętrzne, takie jak rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie i trwający konflikt na Bliskim Wschodzie podwyższyły poziom zagrożenia terroryzmem w niektórych państwach członkowskich i spowodowały wzrost radykalizacji i polaryzacji społecznej, co potencjalnie może prowadzić do wystąpienia przypadków terroryzmu i brutalnego ekstremizmu w całej Unii.
- c) Zagrożenie terrorystyczne jest bardziej złożone niż kiedykolwiek i napędzają je rozmaite czynniki. Obejmują one zagrożenie, jakie stanowią sprawcy działający w pojedynkę, coraz większe zagrożenie zewnętrzne ze strony Państwa Islamskiego, w tym jego oddziału z Prowincji Chorasán (ISKP), niewłaściwe wykorzystywanie nowych technologii przez ugrupowania i podmioty terrorystyczne, wzrost znaczenia brutalnych, ekstremistycznych ruchów antysystemowych nieprzypisanych do konkretnej ideologii oraz rozmycie ideologii prowadzące do powstania mieszanki poglądów skutkującej podatnością na przemoc. Najbardziej znaczącym zagrożeniem dla Unii Europejskiej pozostaje terroryzm dżihadystyczny, podczas gdy w niektórych państwach członkowskich na wysokim poziomie utrzymuje się zagrożenie ze strony brutalnego ekstremizmu prawicowego.
- d) Radykalizacja postaw pozostaje istotnym powodem do niepokoju. Ważną rolę – zwłaszcza wśród nieletnich – odgrywa w niej przestrzeń internetu, umożliwiająca szybkie rozpowszechnianie treści terrorystycznych i napędzająca polaryzację społeczną, która może być zaostrzona przez zagraniczną manipulację informacjami i ingerencję w informacje, w tym działania dezinformacyjne ze strony podmiotów państwowych i niepaństwowych.
- e) Musimy kontynuować działania zapobiegawcze skierowane na wspieranie lokalnych podmiotów i praktyków, ulepszenie w społecznościach odporności na radykalizację, oraz współpracę z placówkami edukacyjnymi, społecznościami i grupami wyznaniowymi. Nadal ważną kwestią jest przeciwdziałanie radykalizacji w więzieniach, w szczególności uwzględnianie ryzyka związanego ze zwalnianiem zradykalizowanych więźniów i osób skazanych za przestępstwa terrorystyczne. Oprócz tego niezwykle ważne jest zapewnianie, by fundusze krajowe i europejskie nie były nieumyślnie wykorzystywane do wspierania osób i organizacji prowadzących nielegalne działania lub propagujących wartości niezgodne z zapisanymi w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.
- f) Ciągłe istnieją obawy, że osoby podejrzane jako zagraniczni bojownicy terrorystyczni i osoby powiązane z ugrupowaniami terrorystycznymi mogą wykorzystywać przepływy migracyjne do infiltracji Unii Europejskiej. Dokonano ogromnych wysiłków, by usprawnić wykrywanie, poprawić wymianę informacji i kontrolę na granicach zewnętrznych. Jednak państwa członkowskie muszą w dalszym ciągu czynić starania, by wykrywać przypadki wjazdu i przemieszczania się takich osób na terytorium UE i zapobiegać tym przypadkom.
- g) Jednocześnie istotnym wyzwaniem pozostaje powrót obywateli państw trzecich, którzy stwarzają zagrożenie dla bezpieczeństwa i którzy przebywają w UE nielegalnie; ich dalsza obecność na terytorium UE stanowi bieżące zagrożenie dla bezpieczeństwa. Niezwykle ważne jest zatem zapewnianie sprawnego i szybkiego powrotu osób, które nie mają prawa pobytu, lub przestały je mieć, i które stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa. Oprócz tego musimy nadal badać sposoby rozwiązywania kwestii zagrożenia dla bezpieczeństwa, jakie stanowią osoby, których nie można odesłać do państwa pochodzenia z powodu zasady *non-refoulement*; powinno się to odbywać z pełnym poszanowaniem mających zastosowanie przepisów prawa unijnego i międzynarodowego.
- h) W ciągu ostatnich pięciu lat poczyniono istotne postępy w dziedzinie zwalczania terroryzmu i brutalnego ekstremizmu oraz zapobiegania radykalizacji. Skutecznie wdrożono opracowany przez Komisję plan dla UE w dziedzinie zwalczania terroryzmu. Poczyniono także postępy w zakresie innych polityk i inicjatyw dotyczących bezpieczeństwa wewnętrznego, ułatwiających pracę organów ds. zwalczania terroryzmu – np. w zakresie poprawy wymiany informacji.

- i) Przyjęte w ostatnich latach konkluzje Rady⁽¹⁾ mają w dalszym ciągu istotne znaczenie i powinny zostać wdrożone w całości. Wraz ze sporządzanymi co pół roku unijnymi ocenami zagrożeń w dziedzinie zwalczania terroryzmu, konkluzje te w dalszym ciągu stanowią kompleksowe ramy podejmowania działań.

Uwagi ogólne:

1. Państwa członkowskie są nadal zobowiązane do zwalczania terroryzmu i brutalnego ekstremizmu we wszystkich ich formach i przejawach, by zapewniać bezpieczeństwo i ochronę obywateli, jednocześnie podtrzymując wartości demokracji, prawa podstawowe i praworządność. Państwa członkowskie, Komisja i unijne agencje wytrwale działają, by umocnić odporność Unii na terroryzm i brutalny ekstremizm. Powinny nadal współpracować nad zbiorowymi działaniami i tę współpracę pogłębiać.
2. Wraz z niniejszym zestawem konkluzji Rada przyjmie konkluzje na temat wzmocnienia powiązania między zewnętrznym a wewnętrznym wymiarem walki z terroryzmem i brutalnym ekstremizmem. W związku z tym przypomina się, że w grudniu 2020 r. Rada Europejska ponownie potwierdziła rolę Koordynatora UE ds. Zwalczania Terroryzmu. Koordynator ten odgrywa kluczową rolę w koordynowaniu prac przy zwalczaniu terroryzmu w Unii, w zacieśnianiu stosunków z państwami trzecimi w zakresie zwalczania terroryzmu oraz w usprawnianiu powiązań między wewnętrznym a zewnętrznym aspektem zwalczania terroryzmu. Ma on także za zadanie kontrolowanie wdrażania konkluzji Rady w sprawie walki z terroryzmem.
3. Aby skutecznie reagować na zmieniający się krajobraz zagrożeń i w świetle nowego cyklu instytucjonalnego oraz przeglądu unijnych ram strategicznych dotyczących bezpieczeństwa wewnętrznego, istnieje potrzeba dostosowania i dalszego usprawniania, wraz z państwami członkowskimi, strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z terroryzmem. Rada przyjmuje zatem z zadowoleniem fakt, że w wytycznych politycznych do mandatu nowej Komisji podkreśla się potrzebę opracowania nowego programu UE na rzecz zapobiegania terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi i zwalczania tych zjawisk, aby zająć się kwestią nowych i pojawiających się zagrożeń.
4. W niniejszych konkluzjach Rada podkreśla główne obszary, w których potrzebne są wzmoczone starania, by usprawnić działania operacyjne, a także ustala cele strategiczne. Celem jest kształtowanie unijnych polityk i środków dotyczących zwalczania terroryzmu na kolejne pięć lat; obejmuje to także prewencję.

I. Wymogi polityki horyzontalnej przyczyniające się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego i do skuteczności środków zwalczania terroryzmu

5. Wprawdzie uznaje się fakt, że bezpieczeństwo narodowe pozostaje wyłączną odpowiedzialnością każdego państwa członkowskiego, jednak do skutecznego zwalczania terroryzmu i brutalnego ekstremizmu potrzebne jest kompleksowe i skoordynowane podejście europejskie przekraczające poszczególne obszary polityki i skupiające nadrzędne zasady. Aby stawić czoła zagrożeniu terrorystycznemu w sposób całościowy, należy – przy jednoczesnym poszanowaniu mandatu i szczególnego kierunku Grupy Roboczej ds. Terroryzmu – zbadać możliwość dalszego współdziałania między Grupą Roboczą ds. Terroryzmu a innymi organami przygotowawczymi Rady, zwłaszcza Grupą Roboczą ds. Terroryzmu (aspekty międzynarodowe (COTER)) i Grupą Roboczą ds. Środków Ograniczających Służących Zwalczaniu Terroryzmu (COMET).
6. Potrzebne nam jest wyważone podejście, które chroni wszystkie prawa podstawowe, w tym prawo obywateli Europy zarówno do bezpieczeństwa, jak i do prywatności. W tym celu musimy uwydatnić głos organów ds. zwalczania terroryzmu i ds. bezpieczeństwa wewnętrznego, które mają za zadanie ochronę naszych społeczeństw, przez propagowanie pozytywnego dyskursu wyrażającego ich uzasadnione potrzeby operacyjne.
7. Uprawniony dostęp do danych i ich zatrzymywanie – w tym prawnie i technicznie uzasadnione rozwiązania służące dostępowi do komunikacji elektronicznej w formie nadającej się do odczytu – są niezbędne do skutecznego wykrywania działalności terrorystycznej, zapobiegania jej, prowadzenia postępowań przygotowawczych w jej sprawie i ścigania jej. Organy ścigania i organy ds. zwalczania terroryzmu muszą zatem mieć skuteczny i pełny dostęp do danych cyfrowych – przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i odnośnych przepisów prawa dotyczących ochrony danych i z uwzględnieniem zasad konieczności, proporcjonalności i pomocniczości. Dostęp ten nie powinien także ogólnie ujemnie wpływać na szyfrowanie, które uznaje się za istotny sposób ochrony cyberbezpieczeństwa rządów, przemysłu i społeczeństwa.
8. Niezwykle ważne jest, by podmioty świadczące usługi komunikacyjne w całości akceptowały legalne wnioski dotyczące uprawnionego dostępu do danych przez organy ścigania i organy ds. zwalczania terroryzmu zgodnie z mającymi zastosowanie zobowiązaniami prawnymi. Ponadto niezbędne jest, by podmioty zapewniające rozwiązania technologiczne i podmioty świadczące usługi komunikacyjne nawiązywały kontakty z władzami, gdy opracowują i zaczynają stosować nowe technologie i usługi.

⁽¹⁾ Dok. 9997/22; 16335/23; 16336/23.

9. Organy wymiaru sprawiedliwości i organy ds. zwalczania terroryzmu należy wspierać w ich staraniach na rzecz zwalczania terroryzmu i brutalnego ekstremizmu, także poprzez szkolenia, budowanie zdolności i zapewnianie odpowiednich zasobów. Elastyczne przyznawanie i skuteczne wykorzystywanie finansowania z UE może w istotny sposób wspomóc te starania, przy czym niniejsze konkluzje nie stanowią uszczerbku dla przyszłych wieloletnich ram finansowych.
10. Istotną kwestią dla organów wymiaru sprawiedliwości i organów zwalczania terroryzmu, by mogły one nadążać za szybko zmieniającą się technologią, są inwestycje w badania na temat bezpieczeństwa i innowacje wspierające zwalczanie terroryzmu. Obejmują one m.in. wspieranie innowacyjnych rozwiązań w zakresie zarządzania granicami, narzędzia wykorzystujące sztuczną inteligencję, analizę danych wielkoskalowych, technologie odszyfrowywania, analizę danych biometrycznych i cyfrowe narzędzia kryminologiczne.
11. Przy formułowaniu polityk i środków z zakresu zwalczania terroryzmu należy brać pod uwagę oceny i informacje przekazywane przez Centrum Analiz Wywiadowczych UE (INTCEN), oparte na strategicznych informacjach wywiadowczych od państw członkowskich oraz analizach Europolu, by móc skutecznie reagować na zmieniający się krajobraz zagrożeń. Aby umożliwić opartą na danych wywiadowczych orientację sytuacyjną, nadal istotne jest usprawnianie unijnej pojedynczej komórki analiz wywiadowczych, zwiększając jej zasoby i możliwości zgodnie z celami Strategicznego kompasu.
12. Finansowanie terroryzmu stwarza krytyczne i systemowe zagrożenie dla bezpieczeństwa, umożliwiając ugrupowaniom werbowanie terrorystów, planowanie zamachów, szkolenie w ich celu i ich dokonywanie. Środki finansowe zebrane w Europie nie są wykorzystywane wyłącznie w Europie, lecz są także wysyłane do organizacji terrorystycznych za granicą, co pomaga im w tworzeniu zdolności do dokonywania zamachów na terytorium Europy. Coraz częściej wykorzystywane są do tego celu technologie cyfrowe takie jak kryptoaktywa i platformy internetowe, natomiast tradycyjne metody finansowania, takie jak płatności gotówką i system hawala, nadal są szeroko stosowane i trudne do śledzenia. Ponadto organizacje terrorystyczne coraz częściej wykorzystują konflikty zewnętrzne do pozyskiwania funduszy także w UE, ukrywając brutalne intencje pod maską działań charytatywnych. Należy zatem usprawniać i wspierać możliwości państw członkowskich w zakresie skutecznego rozpoznawania i śledzenia finansowania terroryzmu, jak również prowadzenia w jego sprawie postępowań przygotowawczych i ścigania go, a także możliwości zamrażania i zajmowania takich środków i aktywów. Istotne jest także zacieśnianie partnerstw publiczno-prywatnych z zainteresowanymi stronami, by umożliwić lepszy dostęp do informacji finansowych.
13. Jednocześnie potrzebne są wspólne starania, by ograniczyć możliwości finansowe ugrupowań i podmiotów, w tym wszelkiego rodzaju grup ekstremistycznych, propagujących radykalizację, nienawiść lub wartości sprzeczne z zapisanymi w art. 2 TUE. Obejmuje to działania przeciwko niepożądanemu finansowaniu zagranicznemu. Bieżące prace w ramach Forum UE ds. Internetu i globalne publiczno-prywatne inicjatywy na rzecz zwalczania terroryzmu są również ważne w zwalczaniu finansowania takich ugrupowań i podmiotów za pośrednictwem internetu.
14. Należy kontynuować starania, by nie dopuścić do tego, aby terroryści i ekstremiści uzyskiwali dostęp do broni palnej, materiałów wybuchowych i materiałów CBRJ (chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych), jak również by zwalczać złośliwe wykorzystywanie dronów. Obejmuje to likwidację ewentualnych niedociągnięć ram regulacyjnych i ich wdrożenie; poprawę możliwości wykrywania w państwach członkowskich; oraz sprostanie wyzwaniom, jakie stwarzają pojawiające się technologie, takie jak druk trójwymiarowy. Stała współpraca z Ukrainą i Bałkanami Zachodnimi jest niezbędna do przeciwdziałania przemycań broni palnej do Unii.

W związku z tym RADA zwraca się do PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, by:

15. podwyższyły gotowość i możliwości reagowania w odniesieniu do potencjalnych zamachów terrorystycznych i ekstremistycznych. Można to czynić, w stosownych przypadkach, przez regularne ćwiczenia, ścisłą współpracę i wymianę optymalnych rozwiązań, a także przez zwiększenie udziału organów ds. zwalczania terroryzmu w europejskiej multidyscyplinarnej platformie przeciwko zagrożeniom przestępstwami (EMPACT);
16. kontynuowały przyznawanie odpowiednich zasobów na badania naukowe i innowacje w dziedzinach zwalczania terroryzmu i egzekwowania prawa oraz zapewniały wiedzę fachową dla unijnego centrum innowacji na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego;

oraz zwraca się do KOMISJI, by:

17. zapewniała niezbędne wsparcie agencjom i sieciom bezpieczeństwa wewnętrznego – zwłaszcza należącemu do Europolu Europejskiemu Centrum ds. Zwalczania Terroryzmu (ECTC) i na rzecz projektu analitycznego Europolu dotyczącego broni i materiałów wybuchowych, europejskiemu centrum innowacji i sieci ATLAS. Celem jest umożliwienie tym podmiotom intensyfikacji pomocy i dostosowanie jej i wsparcia operacyjnego do szczególnych potrzeb państw członkowskich;

18. przyznała odpowiednie finansowanie badawcze na projekty dotyczące bezpieczeństwa wewnętrznego, ze szczególnym uwzględnieniem konkretnych potrzeb organów ds. zwalczania terroryzmu i wspierając pozyskiwanie i stosowanie innowacyjnych rozwiązań;
19. pogłębiała dialog z platformami internetowymi i wypracowała skuteczne podejście do wdrażania zaleceń grupy wysokiego szczebla ds. dostępu do danych do celów skutecznego egzekwowania prawa. Zalecenia te zaspokajają potrzeby organów ścigania w zakresie dostępu do komunikacji elektronicznej, by mogły one wykonywać swoje zadania w sposób skuteczny i zgodny z prawem i by przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych mogły zapobiegać przestępstwom, wykrywać je i prowadzić w ich sprawie postępowania przygotowawcze;
20. opracowała kompleksową strategię służącą zapobieganiu terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi i zwalczaniu tych zjawisk, uwzględniając główne obszary interwencji i proponowane środki wymienione w niniejszych konkluzjach, a także prowadząc dalej inicjatywy przedstawione w ostatnich konkluzjach Rady. Prace te należy prowadzić we współpracy z państwami członkowskimi i za pośrednictwem nowej strategii na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego oraz unijnego planu działania na rzecz zapobiegania terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi i zwalczania tych zjawisk;

oraz zwraca się do KOMISJI i do PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, aby:

21. zastanowiły się nad dalszym kierunkiem działań w odniesieniu do ram środków administracyjnych dotyczących przepływów kapitału i płatności; środki te to m.in. zamrażanie funduszy, aktywów finansowych lub zysków gospodarczych w celu ograniczenia finansowania terroryzmu i brutalnego ekstremizmu we wszystkich ich formach, zgodnie z celami przedstawionymi w pkt 12 i 13.

II. Główne obszary interwencji służące wzmoczeniu starań na rzecz zwalczania terroryzmu

i) Wymiana informacji

22. Niezbędne jest usprawnienie i poprawienie procedury wprowadzania informacji do europejskich baz danych, w szczególności wykorzystując w jak największym stopniu system informacyjny Schengen (SIS), ale także system informacyjny Europolu (EIS) i projekty analityczne Europolu, a także bazy danych Interpolu, zgodnie z obowiązującym prawem unijnym i krajowym. Narzędzia te są niezbędne do wspomaganie państw członkowskich w wykrywaniu i śledzeniu osób stwarzających zagrożenie terrorystyczne; narzędzia te powinny być stale optymalizowane.
23. Organy ds. zwalczania terroryzmu powinny mieć zdolności niezbędne do pełnego wykorzystywania narzędzi i baz danych służących wymianie, a także ich interoperacyjności. Niezwykle istotne jest zatem wspieranie tych organów w tworzeniu koniecznych zdolności, wiedzy i optymalnych rozwiązań, by zapewniać sprawne i skuteczne wykorzystywanie tych zasobów w pracy operacyjnej.
24. Krokiem naprzód są prace wykonane w celu propagowania wśród organów ścigania państw członkowskich UE wspólnego, opartego na niewiążących kryteriach pojmowania tego, które osoby poszczególne państwa członkowskie uznają za stwarzające zagrożenie jako terroryści lub brutalni ekstremiści. Informacje te mają zostać wprowadzone do europejskich baz danych; działanie to nie ma wpływu na różne rodzaje ustawodawstwa krajowego w tym zakresie.
25. Ważne jest pełne wykorzystywanie mandatu Europolu przez sfinalizowanie i zawarcie nowych międzynarodowych porozumień, które ułatwiają wymianę danych osobowych między Europolem i priorytetowymi stronami trzecimi. Przy braku takich porozumień i w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia, na podstawie indywidualnych przypadków, niezwykle ważne pozostaje umożliwianie szybkiej wymiany danych osobowych – z pełnym poszanowaniem mającego zastosowanie prawa UE.
26. Z myślą o zbadaniu możliwości wykorzystywania do celów egzekwowania prawa danych podróżnych korzystających z transportu morskiego i lądowego Rada oczekuje na zaprezentowanie przez Komisję analizy wykonalności dotyczącej harmonizacji obowiązków sprawozdawczych.

W związku z tym RADA zwraca się do PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, by:

27. wprowadzały wszystkie dostępne dane o osobach stwarzających zagrożenie terrorystyczne do odpowiednich europejskich baz danych i systemów informacyjnych i w pełni wykorzystywały możliwość wprowadzania wpisów dotyczących terroryzmu do SIS, zgodnie z prawem unijnym i krajowym i o ile względy prawne lub operacyjne nie wskazują inaczej;

zwraca się do KOMISJI, by:

28. przedstawiła kierunek dalszych działań – w następstwie zbliżającej się oceny SIS i z należyтым uwzględnieniem wykonalności i proporcjonalności – odnoszących się do wprowadzenia procedury wstecznej w odniesieniu do zagranicznych bojowników terrorystycznych zarejestrowanych w SIS, na podstawie dobrowolnego otrzymania informacji o trafieniach, by poprawić wymianę informacji;

oraz zwraca się do KOMISJI i do PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, aby:

29. zastanowiły się dalej – biorąc pod uwagę ustalenia zbliżającej się analizy wykonalności i orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości – nad najlepszym sposobem stosowania i integrowania danych pochodzących od podróżnych korzystających z transportu lądowego i morskiego do praktycznej wymiany informacji;

oraz zwraca się do KOMISJI, by:

30. w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 21 czerwca 2022 r. w sprawie C-817/19 oceniła wdrożenie dyrektywy 2016/681 („dyrektywy w sprawie PNR”).

ii) Wykrywanie i zapobieganie infiltracji osób stwarzających zagrożenie terrorystyczne

31. Istnieje potrzeba zapewniania solidnej kontroli i ochrony granic, w tym systematycznych kontroli wszystkich podróży w odnośnych bazach danych na zewnętrznych granicach Unii Europejskiej, wykorzystując dane biometryczne i inne dostępne technologie do zapobiegania niezauważonym wjazdom osób stwarzających zagrożenie terrorystyczne na terytorium UE. Starania te zwiększą ogólne bezpieczeństwo Unii.
32. Z tego względu należy usprawnić ogólną zdolność organów ds. zwalczania terroryzmu, zarządzania granicami oraz organów ds. imigracji i azylu. Potrzebne są także skoordynowane starania na rzecz wykrywania przypadków infiltracji ze strony osób pochodzących z państw trzecich i mających powiązania z organizacjami terrorystycznymi oraz zapobiegania takim przypadkom na jak najwcześniejszym etapie wjazdu tych osób do Unii.
33. Zastosowanie zakazu wjazdu obywateli państw trzecich, którzy stwarzają zagrożenie terrorystyczne, oraz wprowadzanie danych o tych osobach do SIS stanowi niezwykle ważne narzędzie służące niedopuszczeniu do wjazdu zagranicznych bojowników terrorystycznych do Europy. Jednak jeżeli chodzi o wydawanie zakazów wjazdu, istnieją różnice między państwami członkowskimi pod względem krajowych ram prawnych i instytucjonalnych. Może to zatem stanowić problem w odniesieniu do wydawania i rejestrowania w SIS zakazów wjazdu dotyczących osób w przypadkach braku bezpośredniego powiązania lub związku między tymi osobami a wydającym państwem członkowskim. Należy się zająć tą kwestią w szczególności przez stosowanie konkluzji Rady zawartych w dokumencie 9997/22, przyjętych 9 czerwca 2022 r.
34. W przypadku gdy wprowadzanie do SIS wpisów o odmowie wjazdu i pobytu nie jest możliwe, należy, zgodnie z charakterystyką danego przypadku, rozważyć wprowadzenie wpisów do celów kontroli niejawnych lub kontroli szczególnych zgodnie z art. 36 rozporządzenia w sprawie SIS (2018/1862). Wpis dotyczący informacji, który ma zostać wprowadzony w interesie Unii, będzie, po jego wdrożeniu, dodatkowym instrumentem stosowanym w przypadkach, gdy obywatel państwa trzeciego stwarza zagrożenie dla UE, lecz niekoniecznie dla konkretnego państwa członkowskiego.
35. Ważne jest także wzmoczenie starań w celu rozpoznania schematów podróżowania i powiązań osób mających udział w terroryzmie lub działaniach związanych z terroryzmem.
36. Z należyтым uwzględnieniem podstawowych praw osób, postępy poczynione we wspieraniu współpracy między organami ds. azylu i imigracji a organami ds. zwalczania terroryzmu – zwłaszcza przez utworzenie sieci punktów kontaktowych i dobrowolne korzystanie z nich – ułatwią współpracę i wymianę informacji. Ważne w tym zakresie jest wdrożenie systemu wjazdu/wyjazdu (EES), europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), oraz interoperacyjność europejskich baz danych.
37. Bardzo istotne jest pogłębienie współpracy z państwami tranzytu i państwami pochodzenia, by ułatwić wymianę informacji o osobach stwarzających zagrożenie terrorystyczne, a także by umożliwiać sprawne powroty takich osób. W tym względzie kluczowe znaczenie ma współpraca w zakresie zewnętrznego wymiaru migracji i wykorzystywanie wszystkich dostępnych instrumentów do intensyfikacji i zacieśniania stosunków z państwami trzecimi, w szczególności poprzez wzajemnie korzystne partnerstwa.

38. Wykorzystywanie rezultatów tworzonego przez EMPACT priorytetu dotyczącego siatek przestępczych wysokiego ryzyka, prowadzonego przez Europol mapowania najgroźniejszych siatek przestępczych oraz strategicznych informacji wywiadowczych przekazywanych przez INTCEN jest istotne, by ułatwić zrozumienie ewentualnego powiązania między zorganizowanymi grupami przestępczymi a organizacjami terrorystycznymi oraz by zerwać potencjalne powiązania przestępcze.

W związku z tym RADA zwraca się do PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, by:

39. w dalszym ciągu wprowadzały do SIS wpisy na podstawie decyzji o powrocie; zapewniały odpowiednie wykorzystywanie wpisów w SIS dotyczących decyzji o powrocie obywatela państwa trzeciego; polegały to na wskazaniu, czy osoba ta stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Państwa członkowskie są również proszone o dalsze ujednoczenie stosowania takich „flag bezpieczeństwa” (w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. o) rozporządzenia 2018/1860 w sprawie SIS) w ciągu całej procedury powrotów poprzez wymianę dobrych praktyk;

40. dalej wydawały, zgodnie z ich prawem krajowym, krajowe zakazy wjazdu obywateli państw trzecich, którzy stwarzają zagrożenie terrorystyczne i rozszerzały zastosowanie tych środków na strefę Schengen na podstawie art. 24 rozporządzenia 2018/1861 w sprawie SIS. Przypomina się, że zawsze uważa się za proporcjonalne wprowadzanie do SIS wpisów w przypadkach dotyczących przestępstw terrorystycznych, zwłaszcza jeżeli istnieją solidne podstawy, by przypuszczać, że dany obywatel państwa trzeciego popełnił przestępstwo terrorystyczne lub jeżeli istnieją wyraźne oznaki, iż zamierza on popełnić takie przestępstwo na terytorium państwa członkowskiego;

i zachęca PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ, aby:

41. nadal zastanawiały się nad dalszym kierunkiem działania, by ułatwiać wydawanie zakazów wjazdu obywateli państw trzecich stwarzających zagrożenie terrorystyczne, także w przypadkach, gdy brak jest bezpośredniego powiązania lub związku między tymi osobami a wydającym państwem członkowskim;

42. działały w kierunku uruchamiania skutecznych powrotów osób stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez zbadanie możliwości optymalizacji ram prawnych, by umożliwić przyspieszony proces powrotów obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytoriach państw członkowskich, zwłaszcza gdy zostaną oni określani jako zagrożenie dla bezpieczeństwa. Zachęca się również do współpracy nad zacieśnieniem stosunków z priorytetowymi państwami trzecimi oraz państwami pochodzenia, by ułatwiać wydalanie takich osób;

iii) Zwalczanie terroryzmu i brutalnego ekstremizmu w internecie

43. Sfera cyfrowa w coraz większym stopniu staje się podatnym gruntem dla radykalizacji postaw, w miarę jak organizacje terrorystyczne i ekstremistyczne wykorzystują platformy internetowe do rozpowszechniania swoich ideologii, werbowania zwolenników, zbierania lub przekazywania funduszy i do podżegania do przemocy – także z wykorzystaniem manipulacji informacjami – a ich przesłanie jest kierowane i dociera do coraz młodszych odbiorców.

44. Zwalczanie terroryzmu i brutalnego ekstremizmu, a także radykalizacji, w internecie wymaga skoordynowanego i wielowymiarowego podejścia, polegającego na ścisłej współpracy między rządami, usługodawcami internetowymi, społeczeństwem obywatelskim a organami ścigania i organami ds. zwalczania terroryzmu. Do usprawnienia tych prac niezbędny jest czynny udział państw członkowskich.

45. Należy zintensyfikować współpracę z dostawcami usług online, by stawić czoła rozprzestrzenianiu się treści terrorystycznych i ekstremistycznych i by zachęcić tych dostawców do zmniejszenia zasięgu i zmniejszenia promowania za pomocą algorytmów legalnych lecz szkodliwych treści sprzyjających polaryzacji społecznej lub wprowadzających w błąd informacji, które mogą prowadzić do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu. Prace prowadzone w ramach Forum UE ds. Internetu są wartościowe i należy je prowadzić dalej, by zaangażować platformy internetowe do zapobiegania rozpowszechnianiu takich treści i zwalczania ich.

46. Wraz z przyjęciem rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym oraz aktu o usługach cyfrowych, poczyniono istotne postępy w pociąganiu dostawców usług cyfrowych do odpowiedzialności za nielegalne treści znajdujące się na ich platformach. Te akty prawne należy niezwłocznie wdrożyć w pełni i surowo egzekwować. Istnieje także pilna potrzeba rozwiązania kwestii niewspółpracujących dostawców usług cyfrowych.

47. Specjalna platforma internetowa Europolu (PERCI) wspierająca wydawanie i przekazywanie nakazów usunięcia i skierowań jest istotnym krokiem naprzód w kierunku sprawnego rozwiązania tej kwestii. Europol również wniósł istotny wkład – w szczególności za pośrednictwem prac jego jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie i organizowanie dni zgłaszania, mających na celu zajęcie się problemem terrorystycznych treści w internecie. Europol powinien kontynuować te starania.

48. Istotne jest, by państwa członkowskie brały czynny udział w kształtowaniu działań niedawno uruchomionego unijnego centrum wiedzy w zakresie zapobiegania radykalizacji postaw. Pomoże to w zapewnieniu, by program prac tego centrum był zgodny z potrzebami państw członkowskich, decydentów i praktyków, oraz by wyniki jego prac były szeroko dostępne i miały wpływ zarówno wśród decydentów, jak i wśród praktyków.

W związku z tym RADA zwraca się do PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, by:

49. nadal czyniły starania na rzecz poprawy wspólnego rozumienia terrorystycznych działań propagandowych i ich wpływu na radykalizację i polaryzację społeczną prowadzące do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu. Powinny koncentrować się w szczególności na wpływie takiej propagandy na nieletnich i na roli zdrowia psychicznego w procesie radykalizacji. W związku z tymi pracami istotne jest wsparcie ze strony Komisji i odpowiednich agencji, a także, w stosownych przypadkach, współpraca z dostawcami usług online, społeczeństwem obywatelskim i innymi zainteresowanymi stronami;

oraz zwraca się do KOMISJI, by:

50. w dalszym ciągu propagowała wymianę optymalnych rozwiązań dotyczących zastosowania rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym oraz by zbadała i rozwiązała potencjalne luki w ramach regulacyjnych oraz najlepszy sposób uzgodnienia wspomnianego rozporządzenia i aktu o usługach cyfrowych (przy okazji oceny tego rozporządzenia), uwzględniając jednocześnie potrzeby operacyjne organów ścigania i organów ds. zwalczania terroryzmu.
51. podjęła kroki w kierunku sprostania wyzwaniom, jakie stanowią niewspółpracujące platformy internetowe, ściśle egzekwując akt o usługach cyfrowych w przypadku bardzo dużych platform internetowych oraz przez dalszą współpracę z platformami i nadawanie jej odpowiedniego znaczenia politycznego, także w ramach Forum UE ds. Internetu.
-